

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

כ"ב אלול תשפ"ה, 15 ספטמבר 2025

ת"ק 1890-04-25 דהרי נ' לוי

בפני כב' הרשמת הבכירה מאיה בלאו

תובע שמואל דהרי

נגד

נתבע גיא לוי

פסק דין

זוהי תביעה קטנה בסך 1,000 ₪ בעילה לפי חוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.

1. בכתב התביעה טען התובע כי ביום 20.3.25 נשלחה מתיבת הדוא"ל של הנתבע לתיבת הדוא"ל של התובע, הודעה המהווה לדעת התובע דבר פרסומת כהגדרתו בחוק, מבלי שהתובע נתן לנתבע הסכמתו לקבל מאתו דברי פרסומת. נטען, כי תוכן ההודעה מלמד שמטרתה הנה לעודד את הקורא לצרוך שירותים שמעניק הנתבע בעסקו, בתחום הרפואה האלטרנטיבית, ובהם סדנאות שהוא עורך בתחום זה. נטען, כי ההודעה נשלחה באמצעות שירות "רב-מסר" להפצת דיוור באינטרנט. בתגובה, דרש התובע מהנתבע כי ישלם לו פיצוי בסך 1,000 ₪, שאם לא כן, יגיש תביעה זו. משלא נענה הנתבע לדרישתו, הוגשה התביעה, ובה עתר לחייב הנתבע לשלם לו פיצויים ללא הוכחת נזק בסכום זה.

2. בכתב ההגנה עתר הנתבע לדחות את התביעה. הנתבע טען שהודעת הדוא"ל שנשלחה לתובע אינה בגדר "דבר פרסומת", אלא בבחינת הודעה ובה תוכן אינפורמטיבי מתחום רפואת האיורודה, במטרה להעשיר את הידע הכללי של הקורא, והיא לא כללה הצעה לרכישת מוצר או שירות ולא הפנתה לאתר מסחרי. כן נטען כי ההודעה שנשלחה למספר מוגדר ומצומצם של אנשים, במספר 1950, וביניהם לקוחות, מתעניינים ונמענים מרצון. בנוסף טען הנתבע כי התובע הוא היחיד שהגיש תביעה בעקבות קבלת ההודעה, וכי הוא עשה כן תוך שימוש לרעה בהליך המשפטי.

3. התובע הגיש כתב תשובה, בו דחה את טענות הנתבע, והדגיש כי מעולם לא מסר את כתובת הדוא"ל שלו לנתבע, ולא הכיר את הנתבע טרם משלוח ההודעה.

4. בדיון בתביעה שהתקיים ביום 10.9.25, חזרו הצדדים על טענותיהם וסיכמו אותן. ניסיון של בית המשפט להביא את הצדדים להסכמות לסילוק המחלוקת בדרך של פשרה, לא צלח.

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

כ"ב אלול תשפ"ה, 15 ספטמבר 2025

ת"ק 1890-04-25 דהרי נ' לוי

5. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, שמעתי את הצדדים ושקלתי טענותיהם, נוכחתי כי דין התביעה להתקבל, בחלקה. הנימוקים לכך יפורטו בתמצית, להלן, בהתאם להוראות תקנה 15 לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז-1976.

6. דבר פרסומת מוגדר בחוק התקשורת כ"מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת." בפסיקה נקבעה הגדרה רחבה למונח דבר פרסומת הכוללת מסרים שנועדו לשכנע את הנמען להתקשר עם המפרסם באופן ישיר או עקיף, וגם הודעות הכוללות פרסומים ובהם מידע אינפורמטיבי חשוב. בת"צ (ת"א) 10591-05-15 זיו גלסברג נ' פסגות בית השקעות בע"מ (9.5.17) ציין בית המשפט הנכבד:

"חוק הספאם' לא נועד להתמודד רק עם תופעה בה נשלחות הודעות במסגרתן מוצע לנמען לרכוש דבר מה, אלא נועד לחול גם על מקרים בהם ניתן להבין בסבירות גבוהה מלשון ההודעה, מתוכנה, מההצעות שבמסגרתה והקישורים הנכללים בה, כי המסר נועד להביא לכך שהנמען יחשף לשירותים או למוצרים שמציע שולח ההודעה באופן שיכול להוביל את הנמען להוצאת כספים אצל המפרסם...
כך או כך, מפרסמים אינם יכולים לצאת ידי חובה באמצעות 'משיכה' של נמענים לאזור המסחר שלהם באמצעים שנראים לכאורה תמימים כדוגמת הצעת הטבה לנמען, ובכלל זה גם מתן מידע אינפורמטיבי שלדעת המפרסם חשוב לנמען. שלא כעמדת פסגות שנזכרה לעיל, דעתי היא אפוא כי 'חוק הספאם' נועד למנוע גם מסרים בהם קיים אינטרס מסחרי עקיף..."
(ההדגשות במקור – מ.ב.).

7. ההודעה ששלח התובע לנתבע כותרתה "מערכת העיכול ברפואת האורוודה", והיא נפתחת במילים "הי לכולם, לאור בקשות לאורך הזמן החלטתי להנגיש לכם תכנים איכותיים שיוכלו לשרת אתכם בחיי היום יום שלכם. היום אדבר אתכם על מערכת העיכול". מסר המכיל תוכן אינפורמטיבי בתחום הרפואה האלטרנטיבית, הנשלח מאת מטפל בעל עסק בתחום הרפואה האלטרנטיבית, למאות של אנשים, אינו בבחינת הנגשת מידע לקורא בלבד, אלא שמטרתו היא לעודד באופן עקיף פנייה אל הנתבע, כמי שמספק שירות בתחום הרלוונטי. בכך עונה המסר על הגדרת דבר פרסומת שבחוק התקשורת, שהיא כפי שהובא לעיל, הגדרה רחבה, המתייחסת להקשר המסחרי של הפרסום ולפוטנציאל שלו לעודד את הנמענים לפנות אל המפרסם על מנת לצרוך את השירות שהוא מציע.

8. על פי הוראות החוק, אין לשגר דבר פרסומת לנמען מבלי לקבל הסכמתו המפורשת, מראש ובכתב לכך. אין ברשות הנתבע כל ראייה שתתמוך בטענתו ולפיה ההודעה נשלחה בדוא"ל לקהל מצומצם וממוקד, שצורפו לרשימת התפוצה במשך 18 שנות פעילותו של הנתבע, מתוך תחום עניין משותף, או בעקבות חשיפה שלהם לתכנים דומים, ובהם לקוחות, מתעניינים

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

כ"ב אלול תשפ"ה, 15 ספטמבר 2025

ת"ק 1890-04-25 דהרי נ' לוי

ונמענים מרצון (כך לדברי הנתבע בכתב ההגנה), והתובע ביניהם. תיאור אופן האיסוף של כתובת הדוא"ל על ידי הנתבע במרוצת הזמן, אין בו די כדי למלא דרישת החוק בדבר קבלת הסכמת התובע מראש ובכתב לקבלת דברי פרסומת. היה על הנתבע להראות באילו נסיבות נמסרה לו כתובת הדוא"ל של התובע, והוא לא עשה כן.

9. לכלל הקבוע לעיל בחוק התקשורת, קבוע גם חריג המנוי בסעיף 30א(ג) לו, ולפיו:

"על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);

(2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;

(3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)."

בנסיבות העניין, לא עלה בידי הנתבע להראות כי התקיימו התנאים האמורים לעיל, וכי התובע מסר לו את פרטיו במהלך רכישה של מוצר או שירות או במהלך משא ומתן לקראתם, ולפיכך, המסר אינו עונה על התנאים המנויים בחוק והמאפשרים לשגר לנמען דברי פרסומת. אשר על כן, יש לקבל את גרסת התובע, ולפיה המסר שנשלח הנו דבר פרסומת שנשלח אליו בניגוד להוראות הדין.

10. באשר לגובה הפיצוי; בהתאם לפסיקת בית-המשפט העליון, גובה הפיצוי נתון לשיקול דעתו של בית-המשפט, בהתאם לנסיבות העניין שלפניו ולמכלול השיקולים הצריכים לעניין, ואין תמה כי בית-המשפט יפסוק את סכום הפיצוי המקסימאלי בגין כל אחת מההפרות שהוכחו בפניו (רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.14)). בקביעת גובה הפיצוי במקרה דנן מצאתי להתחשב, בין היתר, בכך שמדובר במשלוח יחיד של דבר פרסומת לתובע; בהעדר ראיות להסכמת התובע מראש ובכתב לקבלה; בכך שההודעה כללה בתוכה לחצן המיועד להסרת הנמען מרשימת התפוצה, ואת פרטיו של הנתבע כנדרש; בכך שלאחר פניית התובע לנתבע הסיר הנתבע את כתובתו של התובע מרשימת התפוצה ולא נשלחו אליו מסרים נוספים. את סכום הפיצוי מצאתי להעמיד אפוא בנסיבות על סך 500 ₪.

11. בעת קביעת הוצאות ההליך, מצאתי להביא בחשבון כי התביעה הוגשה כתביעה קטנה וסכום האגרה ששולם בפתיחתה מינימלי; כי התובע הגיש אמנם כתב תשובה אך לא היה הכרח בכך; וכי התקיים בתביעה דיון אחד בלבד.

בית משפט לתביעות קטנות בעפולה

כ"ב אלול תשפ"ה, 15 ספטמבר 2025

ת"ק 1890-04-25 דהרי נ' לוין

12. למעלה מן הצורך אציין כי הטענות שהעלה הנתבע בכתב ההגנה ובדיון באשר לתובע עצמו, מניעיו והשימוש שהוא עושה בהליכי משפט במקרים אחרים, אינן רלוונטיות לצורך ההכרעה במחלוקת שהתגלעה בין הצדדים בהליך זה, ועל כן מצאתי שלא לפרטן כאן.

13. לנוכח המפורט לעיל, אני מקבלת את התביעה בחלקה, ומחייבת את הנתבע לשלם לתובע סך 500 ₪, בצירוף הוצאות בסך 300 ₪, וזאת בתוך 30 ימים מיום שיתקבל בידיו פסק-הדין, שאם לא כן, תתווסף על הסכום ריבית שקלית מאותו המועד ועד לתשלום המלא בפועל.

הצדדים רשאים להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת, בתוך 30 ימים מיום שיתקבל בידיהם פסק-הדין.

ניתן היום, כ"ב אלול תשפ"ה, 15 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.

מאיה בלאו, רשמת בכירה

